

Predica de la Krefeld

Duminică, 7 octombrie 2018, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Col. 2:13-15**: „*Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile. A șters zăpădul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce. A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce*”.

Îi suntem foarte, foarte mulțumitori Domnului Dumnezeuului nostru că toți frații de pe întregul pământ urmăresc serviciile divine și sunt aduși la zi în Împărăția lui Dumnezeu.

Astăzi îl avem pe fratele Michael în mijlocul nostru căruia îi urăm binecuvântarea lui Dumnezeu în mod deosebit. În Pakistan sunt planificate adunări deosebite. S-a închiriat stadionul cu o capacitate de 15.000 de locuri și am fost invitați chiar de conducerea Pakistanului, iar noi vom purta Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și în această republică islamică. Îi mulțumim Domnului pentru aceasta.

În cuvântul de introducere și în cântări noi am auzit o Evanghelie deplină. Era vorba și despre ploaia târzie. În Zah. 10:1 scrie: „*Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară!* („Rugați-vă pentru ploaia târzie în timpul ploii târzii” – lb. germ.)”. Dumnezeu a spus totul dinainte în prorocia biblică. Apoi mergem direct la Iacov 5:7. Așa cum plugarul așteaptă ploaia târzie tot așa așteptăm și noi. Așa cum ploaia timpurie a venit când sămânța a fost semănată tot așa ploaia târzie vine în timpul recoltei. Acum este timpul recoltei. Recolta este coaptă, iar noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că noi o putem recolta, prin har.

Îi aducem mulțumire Domnului. În toate popoarele și în toate limbile Domnul Dumnezeuul nostru Își are poporul Său. Iar noi Îi putem

mulțumi de fiecare dată din nou pentru harul pe care El ni l-a dăruit să recunoaștem ceasul și ziua.

Acum doresc să citesc două versete cu privire la Israel. Citesc un verset din Ezech. 11 doar ca să vedem că ceea ce a făgăduit Dumnezeu Israelului se împlinește în timpul nostru. Ezech. 11:17: „*De aceea să le spui: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Vă voi strânge din mijlocul popoarelor, vă voi aduna iarăși din țările în care sunteți risipiți și vă voi da țara lui Israel»*”. Dumnezeu a făgăduit acest lucru prin profetul Vechiului Testament, iar noi vedem aceasta împlinindu-se în fața ochilor noștri.

Apoi Ezech. 36:24: „*Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările și vă voi aduce iarăși în țara voastră*”. Așa a făgăduit Domnul Dumnezeu și așa se petrece în fața ochilor noștri.

Nu dorim să intrăm în toate amănuntele, dar suntem cu adevărat mulțumitori că putem trăi cum ambele lucruri decurg în paralel: strângerea poporului Israel în țara făgăduită lor; și strângerea Bisericii dintre Neamuri în Cuvântul făgăduit pentru acest timp. Și așa cum am citit ieri din prorocul Maleahi, El a făcut din noi o proprietate deosebită pentru că noi am primit și credem Cuvântul Său, respectăm Cuvântul Lui, am acceptat și primit făgăduințele Lui și știm că ceea ce a făgăduit Dumnezeu se întâmplă.

Ieri seară a fost repetat deseori cuvântul „Testament”. Noi avem Vechiul și Noul Testament. Ce este un testament? Este o moștenire, ceea ce ne-a fost lăsat și dăruit, ceea ce a fost hotărât pentru noi este documentat aici în acest Testament. Iar noi suntem Biserica Noului Legământ, Biserica Noului Testament. Tot ceea ce este scris aici ne aparține, este moștenirea noastră. Noi suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori cu Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru. Cu adevărat suntem mulțumitori din inimă că noi am primit întregul Cuvânt și ne-am lăsat corecți. Pentru că așa este scris că, la prima venire a lui Hristos, el va întoarce inima părinților Vechiului Testament spre copiii Noului Testament. Iar acum inimile copiilor lui Dumnezeu le va întoarce înapoi la ceea ce au avut părinții noștri la început, și anume la ceea ce a fost lăsat și vestit în acest Testament. Acest lucru este mesajul principal din timpul nostru.

Dumnezeu S-a îngrijit ca noi să înțelegem și să încadrăm corect și această făgăduință. Ieri am amintit și acest lucru din Mal. 4. Înainte să vină ziua Domnului cea mare și înfricoșătoare, când judecățile, urgiile vor lovi pământul, cum este anunțat și descris în a șasea pecete, soarele se va întuneca și luna se va preface în sânge, înainte să vină ziua Domnului cea mare și înfricoșătoare; înainte să se întâmple aceste lucruri, Dumnezeu a trimis un proroc ca să ne scoată din orice robie denominațională și din toate rătăcirile, ca să ne cheme afară: „*Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiuce*”.

Toți am auzit cum a dat Domnul însărcinarea; și prin harul lui Dumnezeu avem dreptul să împlinim această însărcinare. Eu am citit aceasta. În pecetea a șaptea, în 24 martie 1963 fratele Branham a exprimat o rugăciune din adâncul inimii lui, el și-a înălțat rugăciunea la tronul lui Dumnezeu, rostind aceste cuvinte, citez: „**Acum, eu Te rog să mă ajuți fiindcă devin tot mai slab și știu că zilele mele sunt numărate, de aceea Te rog să-mi dai ajutorul Tău. Ajută-mă Doamne să fiu credincios, sincer și corect, ca să fiu în stare să duc mesajul Tău mai departe, așa cum ai hotărât Tu. Dacă vine timpul să depun totul, dacă voi ajunge la râul în care valurile năvălesc, o, Dumnezeule, aș dori ca atunci să pot preda această sabie în mâinile unui om cinstit ce poartă Adevărul**”. Cu această rugăciune a fratelui Branham se încheie pecetea a șaptea. Domnul Dumnezeu S-a îngrijit de tot.

În Noul Testament, în 2 Cor. 4, apostolul Pavel ne-a adresat un Cuvânt nouă tuturor și a arătat însărcinarea pe care a primit-o de la Dumnezeu și pe care el a îndeplinit-o. Citim din 2 Cor. 4 de la vers. 5: „*Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi suntem robii voștri, pentru Isus*”. El este Domnul, iar noi suntem robii Lui ca să împlinim, să executăm ceea ce ne-a poruncit El nouă. În vers. 6 este scris: „*Căci Dumnezeu, care a zis („a poruncit” – lb. germ.): «Să lumineze lumina din întuneric», ne-a luminat inimile...*”. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru care «... *ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos*»”. Este minunat că avem astfel de

versete biblice pe care nu doar le citim, ci personal le-am experimentat; sunt niște trăiri, experiențe personale cu Dumnezeu.

Privitor la răstignirea Domnului nostru și Sângele Noului Legământ. Dragii mei frați și surori, atunci când Domnul nostru a strigat pe crucea Golgotei „S-a isprăvit!”, perdeaua din Templu care separa Locul preasfânt a fost ruptă de sus în jos; nu de jos în sus, ci de sus în jos. Dumnezeu a făcut acest lucru, nu un om. Și ce s-a putut vedea? S-a putut vedea chivotul legământului care stă în Locul preasfânt. Astăzi noi vedem că perdeaua nu mai este, iar noi putem păși în Locul preasfânt ceresc. Chivotul este deschis, tainele ascunse sunt descoperite. Domnul l-a trimis pe robul și prorocul Său.

Voi toți știți că atunci când fratele Branham a amintit Apoc. 10:7 el a folosit tot timpul cuvântul la plural. Dar în Apoc. 10:7 este scris la singular: „taina lui Dumnezeu”. Iar „taina lui Dumnezeu” este Isus Hristos, Domnul nostru. Dar el, ca al șaptelea mesager pentru ultima epocă a Bisericii, a fost hotărât să descopere toate tainele lui Dumnezeu și să ne introducă în întregul plan de mântuire al Dumnezeului nostru. Noi nu stăm la picioarele unui Gamaliel, nu! Ci noi stăm la picioarele Domnului nostru, ascultăm învățătura divină, prin har am pășit pe un târâm al descoperirii și putem spune că nimic nu mai este de neînțeles, nu mai este nimic ascuns, ci totul ne-a fost descoperit prin har. Cu adevărat suntem foarte, foarte aproape de sfârșit.

Dacă citim mai departe în 2 Cor. 5 atunci găsim legătura și știm ce a vrut Domnul să ne spună aici, ceea ce de fapt ne-a spus. Citim în 2 Cor. 5 de la vers. 14: „*Căci dragostea lui Hristos ne strânge* („*Căci dragostea lui Hristos ne constrânge*, ne presează” – lb. germ. trad. Elberfelder; lb. engl. King James); *fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit*”.

În Cuvântul din introducere am auzit că noi ne-am lăsat răstignit eul nostru, murind împreună cu Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru. Noi trebuie să ne lăsăm răstignit eul nostru, pentru ca din adâncul inimii noastre să putem spune: „nu cum vreau eu, ci așa cum vrei Tu”, „nu voia mea, ci făcă-se voia Ta”.

Apoi vers. 15: *„Și El a murit pentru toți („De aceea a murit El pentru toți” – lb. germ.), pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei”*.

Aceasta este Evanghelia deplină, aceasta este mântuirea deplină. Nicio cale proprie, nicio voie proprie. Tu singur să hotărăști. Pentru ca din inimă să putem spune: „Voia Ta să se întâmple, precum în cer așa și pe pământ”. Cu privire la Numele Domnului nostru putem citi că Domnul nostru S-a rugat: „Sfîntească-se Numele Tău” și noi știm despre ce Nume este vorba; de asemenea când Domnul a spus: „botezați-i în Numele în care Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată, în Fiul și prin Duhul Sfânt” știm despre ce Nume este vorba. Este minunat că noi putem pune împreună toate versetele biblice și știm că Dumnezeu ne-a dăruit o descoperire desăvârșită prin har. Ultima slujbă a fost gândită ca noi să fim aduși înapoi la început, la origine. Un Domn, o credință, un botez. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima că noi putem purta acest ultim mesaj și știm că cine este din Dumnezeu acela ascultă Cuvântul lui Dumnezeu.

Mergem mai departe în 2 Cor. 5:15: *„Și El a murit pentru toți („De aceea a murit El pentru toți” – lb. germ.), pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei”*. Am putea citi mai departe pentru a afla de fapt despre ce este vorba. Citim vers. 19: *„Că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine”*. De fapt, despre aceasta este vorba: ca noi să acceptăm răscumpărarea, împăcarea și mântuirea deplină.

Dragi frați și surori, nici n-ai voie să te gândești cum le va merge acelor oameni care nu și-au dedicat viața lor lui Dumnezeu. Nici n-ai voie să te gândești cum vor simți aceia care sunt descriși ca fecioare nechibzuite în Mat. 25. Când ultimul mesaj a răsunat zece s-au pregătit, dar doar jumătate din ele au fost gata pregătite și au intrat cu Mirele în odaia de nuntă. Celelalte cinci vor fi rămas în urmă, strigând în fața ușii închise. Nici n-ai voie să te gândești la aceasta.

În rugăciunea mea în lacrimi, I-am spus Domnului: „Eu sunt pregătit să merg dintr-o localitate în alta ca să vestesc Cuvântul Tău. Dar eu doresc ca Tu să dăruiești har la vestirea Cuvântului Tău, și toți aceia care vor auzi Cuvântul Tău din gura mea și îl vor crede să aibă

parte de răpire”. Dumnezeu a trimis mesajul Său cu un scop înalt. De aceea scumpi frați și surori, trebuie să fim atenți ca să nu urmăm învățături străine și să nu împrăștiem interpretări și răstălmăciri, ci să vestim doar ceea ce este scris. Fratele Branham a spus cuvânt cu cuvânt: „Să nu primiți nimic dacă nu este scris în Biblie”. Ieri când m-am gândit la câte învățături ale tunetelor sunt vestite, peste buzele mele a venit această propoziție: fie ca Dumnezeu să trăsnească cu un fulger toate aceste învățături ale tunetelor. Pentru ca oamenii să-și vină în fire, să se trezească și să-și dea seama că au fost rătăciți și că ei îi rătăcesc și pe alții. Și în acest punct trebuie să fim mulțumitori. Dumnezeu ne-a dăruit har să respectăm ca totul să aibă loc în rânduială, așa cum ne este mărturisit în sfânta Scriptură.

Dacă este vorba de revenirea Domnului, noi știm că în Scriptură este scris că mai întâi morții vor învia. Acum mă mai gândesc la vechiul meu prieten din Virginia care mi-a spus: „Frate Frank, noi deja suntem cu toții răpiți”. Eu i-am spus: „Ce? Cum? Eu sunt aici. Tu ești aici. Tu nu ești schimbat și nici eu nu sunt schimbat”. El a spus: „O, este o descoperire, și dacă ai descoperirea atunci ești răpit”. Nu și încă o dată nu! Răpirea va fi o realitate. Enoh a fost răpit și n-a mai fost găsit pe pământ. Învierea va fi o realitate. Schimbarea trupurilor noastre va fi o realitate. Răpirea și odaia de nuntă vor fi realitate.

V-o mai spun o dată cu mare durere în inimă. Dacă auzi, cum toți se referă la fratele Branham, dar niciunul dintre ei nu se referă la sfânta Scriptură, te doare inima. Așa cum a scris Petru, ei au luat lucrurile greu de înțeles și le-au răstălmăcit spre nenorocirea lor. Îi mulțumim Domnului că noi putem crede și că Apoc. 10 se va întâmpla exact așa cum este scris. Noi am prezentat acest lucru. În prima făgăduință din Mal. 3:1 este scris: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*”. Iar în a doua parte a vers. 1: „*Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului pe care-L doriți*”. Prima parte s-a împlinit în slujba lui Ioan Botezătorul. A doua parte se va împlini atunci când Templul va fi rezidit și măsurat și Domnul, ca Înger al Legământului Își va pune piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ. Doar după aceea cele șapte tunete vor face să se audă glasurile lor. Aceste lucruri se vor întâmpla după răpire. Putem citi în predicile fratelui Branham și să

vedem cu câtă claritate a accentuat, că tot ceea ce este scris începând de la Apoc. 6 aparține de timpul de după răpire. În timpul necazului celui mare vor avea loc trâmbițele, judecățile, urgiile și toate celelalte.

Eu am o mare durere când frații se referă la fratele Branham și prezintă învățături false. Pur și simplu ai putea să le spui direct: Tăceți din gură! Când toți ceilalți din denomiția își dau răstălmăcirile lor atunci noi știm că aceasta au făcut-o întotdeauna și este grav. Dar când frații din cadrul mesajului se ascund în spatele afirmațiilor fratelui Branham și rătăcesc poporul atunci n-o mai pot suporta. De aceea putem spune și accentua de fiecare dată: să ne întoarcem înapoi la Cuvânt, la Dumnezeu. Noi am fost aduși la El și n-adăugăm nimic Cuvântului scris. Totul se va întâmpla așa și trebuie lăsat așa cum ne-a fost lăsat în Testamentul pe care Dumnezeu l-a făcut și ni l-a lăsat. Așadar în acest timp este vorba, sută la sută, de restituire, este vorba, sută la sută, ca în Biserică totul să fie adus înapoi în starea divină. Așa cum am citit aici, Răscumpărătorul nostru a murit pentru noi toți pentru ca niciunul să nu-și trăiască în continuare viața proprie, ci Hristos să-Și poată trăi viața Lui prin noi. Pentru ca noi personal să vedem Cuvântul în împlinire, să trăim Cuvântul personal și să ni se descopere ceea ce a făgăduit Dumnezeu, prin har. Sunt multe versete biblice care îmi sunt pe inimă. Dorim să citim câteva vers. din Rom. 12 și Rom. 13. Voi puteți citi vers. 1 și 2 din Rom. 12

Eu citesc doar vers. 2. Ați deschis bibliile cu toții? Este bine când toți poartă biblia cu ei. Aici este scris negru pe alb: „*Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți* („ci lăsați-vă transformați” – lb. germ.) *prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită* („Nu vă conformați standardelor acestei lumi, ci lăsați-L pe Dumnezeu să vă schimbe, astfel încât gândirea voastră să fie complet schimbată. Numai atunci veți putea deosebi voia lui Dumnezeu: ceea ce este bun, desăvârșit și Îi place Lui.” – lb. germ. Hoffnung für Alle; „Nu vă modelați viața după căile lumii acestea, ci lăsați-vă transformați prin reînnoirea minții voastre, ca să căpătați o deosebire absolută a voii lui Dumnezeu, cea bună, plăcută Lui și desăvârșită”. – lb. germ. Menge”). Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia! Să nu vă potriviți lumii!

Dragii mei frați, dacă auzi ce programă școlară le este impusă copiilor la școală atunci și se face rău. Se spune: „Este o materie obligatorie”. Frați și surori, dorim să ne rugăm pentru toți tinerii ca, Cuvântul lui Dumnezeu să rămână în inimile lor. Chiar dacă trebuie să fie supuși unor materii urâcioase, în inimile lor ei să fie eliberați și dedicați lui Dumnezeu; ei să știe că noi suntem în această lume, dar nu suntem din această lume. Noi nu primim aceste lucruri care sunt spuse acolo. Noi primim ceea ce ne-a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui. Iar Domnul vă va dăruia har pentru aceasta, în toate meseriile și peste tot. Aici este scris ca în noi, în Biserică să se poată împlini voia lui Dumnezeu cea bună, plăcută și desăvârșită, prin har. Noi suntem pregătiți să ne dedicăm viețile Domnului. Și sinceri putem spune: Doamne, sunt aici. Nicio cale proprie, nicio voie proprie. Doar Tu singur să hotărăști.

Toți tinerii, rămâneți cu picioarele pe pământ, dar în inimile voastre fiți într-o permanentă legătură cu Dumnezeu. Teama lui Dumnezeu să vă însoțească și în viața de zi cu zi. Voi priviți, dar să nu vedeți, voi auziți, dar să n-ascultați ceea ce nu este bine, și în inima voastră să rămână doar sămânța Cuvântului lui Dumnezeu care a fost semănată. Toți știm că timpul este rău și totul iese din ordinea divină – toți am înțeles aceasta și în parte am și trăit-o. Dar așa cum este scris aici, noi să ne dedicăm viața Domnului, și prin noi să se întâmple voia bună, plăcută și desăvârșită a lui Dumnezeu. Domnul are pe pământ o Biserică, iar Biserica Lui este Trupul Lui. El este Capul, iar noi suntem mădularele. Noi nu ne mai aparținem nouă înșine. Noi Îi aparținem Lui. Așa cum am citit, de aceea a murit El pentru noi toți, pentru ca niciunul dintre noi să nu mai trăiască pentru sine. Ci așa cum trăim noi acum pentru Domnul nostru. Pentru ca voia bună, plăcută și desăvârșită a lui Dumnezeu să se poată întâmpla în Biserică și prin Biserică. Și această adunare să fie dedicată pentru aceasta, ca Dumnezeu să intre în dreptul Său cu noi toți. Niciunul să nu se simtă obligat să trăiască aceasta, ci să aibă o dorință interioară profundă să trăiască tot ceea ce Dumnezeu ne-a spus în Cuvântul Său.

Trebuie accentuat: Domnul Își va lua în slavă doar o Mireasă curată. În cer nu va fi nicio încurcătură. Va fi găsită o Mireasă curată a Cuvântului, spălată în Sângele Mielului, sfințită în Cuvântul lui

Dumnezeu, în voia bună, plăcută și desăvârșită a lui Dumnezeu. Nu este greu. Greu este să te împotrivești voinii lui Dumnezeu. Dar prin harul lui Dumnezeu este posibil să ne punem voia noastră în voia lui Dumnezeu și din inimă să spunem: facă-se voia Ta în viețile noastre.

Să cuprindem despre ce este vorba astăzi. Noi vedem împlinirea prorociei biblice și am înțeles că ultimul mesaj premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Dacă ni se pare că durează puțin prea mult să știm că timpul îl hotărăște Dumnezeu. Niciunul dintre noi nu poate face nimic pentru aceasta. În perioada anilor 1933, 1946, 1963, fratele Branham și nimeni nu s-a gândit că va mai dura atât timp.

Întrebați-i astăzi pe prietenii noștri din Israel. Cine s-a gândit că va mai dura atât timp până se vor împlini făgăduințele? Totuși este necesară o perioadă de timp pentru ca totul să se îplinească cu Israelul și în Israel. De atâția ani sunt în țara făgăduită și ei încă tot mai așteaptă, tot mai așteaptă ca ultima făgăduință să se îplinească și Domnul să pună picioarele pe Muntele Măslinilor și să înceapă Împărăția Lui. Dar noi toți știm că se va întâmpla la timpul potrivit. Atunci Domnul a spus: „*Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume*” (Ioan 18:37). Dar până astăzi El încă nu Și-a început Împărăția. Dar după nuntă El va coborî împreună cu noi și atunci El Își va începe Împărăția, iar noi vom împărați ca împărați împreună cu El. Totul se va desfășura în rânduiala biblică, în ordinea divină. Haideți să rezistăm, să ne stăpânim în răbdare și să-I mulțumim Domnului că ultimii dintre popoare și limbi mai sunt adăugați. Încă mai sunt adăugați frați și surori care primesc har înaintea lui Dumnezeu.

Eu privesc la atâția ani în urmă. Dacă privim, vedem cum, din generație în generație, de fiecare dată Domnul a binecuvântat, a chemat și a adăugat. Dacă astăzi ne gândim la aceasta, știm că în anul 1966 a fost un început nou. Acum privim la ceea ce a făcut Dumnezeu în toți acești ani. Gândiți-vă la aceasta: fratele Branham a fost atât de bucuros că adunarea s-a putut auzi prin transmisie telefonică și unii oameni din Statele Unite puteau asculta predicile lui. Dacă ne gândim și la noi, știm că mai întâi am avut benzile, apoi casetele, iar astăzi toți pot salva toate predicile și să le asculte. Dacă predica a fost ținută în Belgrad sau în Bruxelles, toți de pe întregul pământ pot avea parte de ceea ce se

vestește. Ce har! De fiecare dată Îi putem mulțumi lui Dumnezeu pentru că El S-a îngrijit de tot. Cum a fost mai demult? Am călătorit din localitate în localitate cu autobuzul, cu mașina; în întreaga Europă am purtat Cuvântul, călătorind cu mașina. Peste tot unde am vestit Cuvântul am mers călătorind cu mașina la: Roma, Varșovia, Paris, Londra. Apoi au urmat călătoriile cu avionul. Dar astăzi noi Îi putem mulțumi că Dumnezeu S-a îngrijit ca vestirea să fie auzită în toate limbile. Astăzi îi avem pe traducătorii noștri care vin în acest loc ca să traducă. Dragii mei frați și surori, să-I mulțumim Dumnezeului nostru. Se transmite și se traduce simultan în cincisprezece limbi diferite și toți pot urmări și asculta în limbile lor sau le pot asculta mai târziu și să se adâncească în ceea ce s-a vestit.

Să cuprindem despre ce este vorba. Ultimul mesaj înaintea revenirii lui Isus Hristos face o restituire deplină. Totul să fie readus înapoi în starea originală, în Biserică, pentru ca să nu mai fie nicio învățătură străină, nicio singură răstălmăcire, ci doar Cuvântul sfânt și curat al lui Dumnezeu. Sângele curat al Mielului lui Dumnezeu, descoperirea curată prin Duhul Sfânt. Indiferent ce temă ar fi să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru claritatea pe care El ne-a dăruit-o. Și toți care sunt din Dumnezeu vor asculta și vor primi Cuvântul, îl vor crede și li se va descoperi.

În ultimele zile am ascultat înregistrări din anul 1968, când s-au lăsat botezate optzeci de persoane. Dacă privim în urmă vedem cum Dumnezeu S-a îngrijit în toți anii, a ajutat și a binecuvântat. Iar astăzi întreaga lume este ajunsă, și toți care au o ureche să asculte pot asculta. Dacă astăzi sunt frați și surori de curând în mijlocul nostru care încă nu sunt botezați biblic acum au posibilitatea s-o facă. Soarele strălucește pe cer, apa este la dispoziție, așa cum a spus famenul etiopian după ce a fost vizitat de Domnul: „*Uite apă; ce mă împiedică să fiu botezat?*” (Fapte 8:36). Toți aceia care și-au dedicat viața Domnului, care au primit Jertfa adusă pe crucea Golgotei vor fi ascultători și vor face botezul. Așa cum am amintit ieri din Ex. 12: „Când voi vedea Sângele voi trece cu milă pe lângă voi și vă voi cruța”. Cine primește răscumpărarea care a avut loc pe crucea Golgotei – Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine – și a ajuns la această credință, acela se lasă botezat. Pentru că așa sună prima predică: „*Pocăiți-vă, și*

fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh". Și toți care au devenit credincioși s-au lăsat botezați: iudei, samariteni sau dintre neamuri, toți care în creștinismul primar au devenit credincioși s-au botezat biblic. Exact așa se petrece și acum.

În Biblie nu există nicio învățătură trinitară, niciun botez trinitar. Există doar un Singur Dumnezeu care ni S-a descoperit în Isus Hristos, Domnul și Răscumpărătorul nostru. Și cum am citit în 2 Cor. 5: *„Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine... și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări...și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!*". Acceptați și primiți prin credință ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu. Iar acela care devine credincios acela se lasă botezat.

Prin har, am purtat mesajul divin pe întregul pământ, și vă spun că noi suntem foarte, foarte aproape de sfârșit. Pe cât de sigur a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său, în Zah. 10: *„Rugați-vă pentru ploaia târzie în timpul ploii târzii”*, pe atât de sigur ne-a făgăduit în Iac. 5 că El personal va trimite ploaia târzie și ne-a dat asigurarea că noi vom trăi ceea ce ne-a făgăduit El, prin har. Nicio singură făgăduință nu va rămâne neîmplinită. Tot ceea ce ne-a făgăduit El în Cuvântul Său se va întâmpla în viața noastră. Noi suntem copii ai făgăduinței, credem Cuvântul făgăduit, acceptăm și primim ceea ce Dumnezeu ne-a pregătit și dăruit, prin har.

Putem citi din Iac. 5:7 unde este scris: *„Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la revenirea Domnului”*. Până la revenirea Domnului – iar acest lucru dorim să-l facem. Prin har Dumnezeu ne va dăruii putere să fim îndelung răbdători până la revenirea Domnului. Gândiți-vă la ceea ce este scris după aceea: *„plugarul așteaptă rodul scump al pământului, și îl așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie”*. Apoi încă o dată este accentuat: *„Fiți și voi îndelung răbdători”*.

Îi mulțumim Domnului. În adâncul inimii noastre noi suntem convingși că, Cuvântul lui Dumnezeu rămâne adevărat în vecii vecilor. Și Însuși Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui cu noi cei răscumparați.

Voi cunoașteți versetul deosebit din Rom. 11. Și în timpul nostru Dumnezeu are o rămășiță, oameni care nu și-au plecat genunchii lor înaintea lui Baal. Vă mai citesc Rom. 11, mai întâi vers. 5: „*Tot așa, și în vremea de față, este o rămășiță datorită unei alegeri prin har*”. O rămășiță pe lângă care Dumnezeu va trece cu milă și îi va cruța. Noi, gloata răscumpărată prin Sânge Îi putem mulțumi Domnului din toată inima că noi suntem din această rămășiță, noi care credem Cuvântul din toată inima și-l putem primi, am recunoscut ceasul și timpul.

Acum la încheiere, cu toată dragostea permiteți-mi să spun tuturor fraților care au parte de vestire, pentru că unii frați au necazurile lor cu Mat. 24. Despre Mat. 24 nu trebuie să spui absolut nimic, ci pur și simplu să respecti și să primești ceea ce este scris aici, ceea ce a spus Domnul. O spun cu teamă și respect înaintea Feței sfinte a Dumnezeului Celui viu. Atunci când fratele Branham mi-a spus: „Așteaptă cu împărțirea hranei până când vei primi și restul” – aceasta a fost un lucru. Dar apoi a venit deschiderea pecetilor cu ceea ce a avut Dumnezeu să ne spună și a trebuit să fie descoperit. Dar niciodată nu m-am gândit că Domnul va confirma personal această trimitere.

Până în acea duminică de 19 septembrie a anului 1976 eu nu m-am gândit și n-am știut ce era scris în Mat. 24:45-47. Tot ceea ce era important pentru mine în Mat. 24 era ceea ce este scris la începutul capitolului: hristoși falși, războaie, proroci mincinoși. Despre toate aceste lucruri predicasem, dar niciodată până atunci nu m-am gândit și n-am predicat ce este scris în Mat. 24:45-47, nici o singură dată; nici nu știam ce este scris acolo; nici n-am știut că este scris așa ceva în Scriptură. Dar Domnul a dăruit-o prin har.

În acea dimineață au răsunat cuvintele Domnului: „Robul Meu, Eu te-am hotărât conform Mat. 24:45-47, ca să împarți hrana la timpul potrivit”. Voi nu vă puteți da seama ce se petrece în astfel de clipe. Întreaga încăpere era umplută cu sfințenie, teamă și respect. Voi știți, ce a spus Domnul este decisiv. În vocea Domnului poți vedea un lucru: absolut, decisiv, cu un accent puternic. Dar pentru ca toți frații să știe, să se liniștească și să-i lase în pace și pe ceilalți, permiteți-mi să citesc ce este scris aici, așa cum este scris. „*Care este deci robul credincios și înțelept pe care l-a pus stăpânul său peste ceata slugilor sale?*” De ce

I-a pus? „*ca să le dea hrana la vremea hotărâtă*”. Aici este un punct. Și o spun cu toată smerenia.

Atunci când fratele Branham a fost chemat Acasă și a avut loc înmormântarea toți frații au fost dezamăgiți că învierea lui n-a avut loc în acea duminică de paști în 11 aprilie 1966, și toți au plecat dezamăgiți la casele lor. Dar în inima mea o voce mi-a vorbit: „Acum a sosit timpul tău ca să mergi din oraș în oraș ca să vestești Cuvântul și să împarți hrana depozitată”.

Fie ca, prin har, toți frații să ia la cunoștință aceasta: din însărcinarea lui Dumnezeu, eu dau mai departe tuturor slujitorilor Cuvântului ceea ce a dăruit Domnul prin slujba fratelui Branham, pentru ca ei să vestească mai departe același Cuvânt, în Duhul lui Dumnezeu; ei să n-aibă nicio învățătură deosebită, nimic străin, ci ei să vestească doar ceea ce a descoperit Dumnezeu, prin har. Apoi, niciun om nu trebuie să se îngrijească de ceea ce este scris în vers. 46, 47. Toți frații de pe întregul pământ să se îngrijească ca ei să vestească Cuvântul adevărat, hrana curată a Cuvântului. Să nu amestece nimic cu acesta, ci să dea mai departe doar Cuvântul adevărat și sfânt. Apoi se va împlini că omul nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Așadar eu dau mai departe doar ceea ce am primit de la Domnul.

Doar Domnului Dumnezeului nostru I se cuvine mulțumirea și lauda. El este Domnul, noi suntem robii, slujitorii Lui. Și așa cum este scris în Apoc. 1, Ioan a primit descoperirea ca rob (singular) pentru ca să dea mai departe lucrurile descoperite robilor (plural) Săi. Unul este folosit de Dumnezeu pentru ca toți ceilalți să primească același lucru și să aibă parte de aceeași vestire. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații din toate popoarele și limbile. Rămâneți în Cuvânt, în voia lui Dumnezeu și Domnul vă va binecuvânta și va fi cu voi toți. Amin.

Dumnezeu ne-a dăruit har și veghează asupra noastră. Pot să spun aceasta pe deplin convins. Porunca divină a răsunat: mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos și că prin acesta chemarea noastră afară și pregătirea noastră este garantată; iar noi care acum credem din toată inima și din tot sufletul că Dumnezeu a dat o însărcinare care a trebuit să se îplinească înaintea revenirii lui Isus

Hristos, vedem această însărcinare divină împlinită – iar dacă voi credeți aceasta atunci spuneți „Amin”. Pe cât de sigur credem noi ceea ce a poruncit Domnul, pe atât de sigur vom trăi noi desăvârșirea și vom avea parte de răpire.

Să ne plecăm capetele pentru rugăciune. Permiteți-mi să întreb dacă aici sunt persoane pentru care ne putem ruga; dacă da, atunci vă rog ridicați scurt mâna. Da, peste tot sunt mâini ridicate, peste tot sunt necazuri, peste tot sunt greutăți. Doamne atotputernicule Dumnezeu, Tu ne-ai dăruit siguranța că pe crucea Golgotei a avut loc răscumpărarea isprăvită, iertarea, harul și mântuirea noastră. Tu ai rupt scrisoarea care ne învinuia și nu mai este posibilă nicio acuzație. Tu ai luat totul asupra Ta, Tu ai purtat toate bolile noastre, toate durerile le-ai pironit pe cruce.

Iubite Domn, dăruiește salvare, dăruiește eliberare, dăruiește vindecare, confirmă-Ți Cuvântul Tău în mijlocul nostru și pretutendeni pe întregul pământ în toate popoarele și limbile în mijlocul poporului Tău, în gloata răscumpărată prin Sânge care este proprietatea Ta. Binecuvântează-i pe toți cu credință și încredere. Tu vei face totul bine.

Iubite Domn, împreună Îți mulțumim că noi ne putem strânge împreună în acest loc. Binecuvântează în mod deosebit pe toți frații slujitori de pe întregul pământ, binecuvântează-ne pe toți și fii cu noi toți. Amin.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, binecuvântează în mod deosebit pe toți aceia care au decis să se boteze. Binecuvântează-ne pe toți. Totul depinde de binecuvântarea Ta. Iubite Domn, Tu vezi starea mea trupească, slăbiciunile mele. Dar Cuvântul Tău nu se va întoarce gol înapoi, ci va împlini scopul pentru care Tu l-ai trimis. Îți mulțumesc că Tu ai vorbit robului și prorocului Tău și i-ai dat însărcinarea să aducă mesajul care premerge cea de-a doua Ta venire, iar noi împreună Îți mulțumim că noi trăim aceasta de peste cincizeci de ani. Cu multă răbdare și har Tu ai inclus toate popoarele, Cuvântul Tău a fost ascultat în toate limbile, semințiile și triburile, așa cum Tu i-ai dat făgăduința lui Avraam: *„toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine”*.

Iubite Domn, Îți mulțumesc. Cuvântul Tău aduce rod. Îți mulțumesc pentru toți cei mântuiți care au primit har. Împreună Îți mulțumim că noi auzim ultimul mesaj, îl credem și trăim desăvârșirea

prin har. Binecuvântează-i pe toți care au parcurs atâția kilometri ca să fie în acest loc. Dumnezeuule, fie ca să li se fi meritat, pentru toți să se fi meritat că au venit în acest loc și pentru toți de pe întregul pământ care au ascultat. Ție, atotputernicului Dumnezeu Îți mulțumim, Te laudăm și Îți aducem cinstea în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.

Îi rugăm pe toți care doresc să se boteze să vină în față. Încă o dată îndemnul: după serviciul divin să evităm orice conversație inutilă și să rămânem adânciți în Cuvânt. Mulțumesc tuturor celor ce ieri seară s-au ținut de rânduială. Vă rog veniți acum în față toți care doresc să facă botezul, iar apoi vom merge la botez.

Doamne atotputernicule Dumnezeu, binecuvântează-i pe acești copii care vin la Tine și pe fratele nostru și permite-ne să plecăm cu binecuvântarea Ta. Noi așteptăm împlinirea ultimelor făgăduințe. Îți mulțumim că Tu veghezi asupra Cuvântului Tău. Binecuvântează-i pe toți frații care slujesc cu Cuvântul. Binecuvântează pe surorile noastre din Israel, binecuvântează în Israel, binecuvântează pe Benjamin Netanyahu, conducerea și parlamentul Israelului. Iubite Domn, binecuvântează Biserica Ta din toate popoarele, limbile și națiunile. Desăvârșește-Ți lucrarea Ta și vino curând, vino în timpul nostru! Noi strigăm Maranata! Domnul nostru vine! Lăudat și cinstit să fii Tu Dumnezeuule, în vecii vecilor. Fii cu toți care se întorc la casele lor și păzește-i. Binecuvântează pe întregul pământ în Numele sfânt al lui Isus. Amin

Sumar video – octombrie 2018

Iubiți frați și surori în Hristos, sunt fratele Frank și vă vorbesc din Centrul Internațional de Misiune din Krefeld, Germania. Avem în urma noastră un sfârșit de săptămână foarte binecuvântat. Poporul lui Dumnezeu s-a adunat ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu; cred că am fost adunați aici din 22 de națiuni și, iubiților, Domnul a binecuvântat într-un mod puternic. Noi am împărtășit Cuvântul scump, mesajul acestui ceas, știind că revenirea lui Hristos, a doua venire a lui Hristos este foarte, foarte aproape. Vedem profețiile biblice împlinite, cu Israelul, cu națiunile, cu Biserica, cu Mireasa lui Hristos.

Datoria noastră este să împărtășim învățăturile originale ale apostolilor, pentru că făgăduința este că Dumnezeu va trimite pe cineva ca Ilie, pentru a așeza din nou toate lucrurile, pentru a ne aduce înapoi la temelia originală, așezată de apostoli și proroci – o așezare din nou deplină și completă, în trupul lui Hristos. Domnul nostru este Cel dintâi și Cel de pe urmă, iar Biserica noutestamentară trebuie să fie la sfârșit așa cum a fost la început. Și avem făgăduințele, fie în Zaharia 10:1, ca să ne rugăm pentru ploaia târzie, atunci când vine timpul ploii târzii; și, de asemenea, în Iacov 5:7. Noi credem că Dumnezeu a trimis pe slujitorul și prorocul Său ca să ne aducă mesajul; și atunci când El l-a luat pe slujitorul Său în slavă, prin harul lui Dumnezeu eu am putut să duc tuturor națiunilor de pe pământ mesajul, adevăratul Cuvânt, Cuvântul original al lui Dumnezeu. Astfel s-a împlinit Scriptura care spune că mai întâi Evanghelia lui Isus Hristos trebuie vestită tuturor națiunilor și apoi va veni sfârșitul. Unii o vor primi ca mărturie, alții vor ieși, vor fi reasezați și pregătiți pentru revenirea lui Hristos.

Ceea ce mă rănește foarte mult, este să aflu despre diferitele interpretări ale afirmațiilor făcute de fratele Branham. Iubiților, am spus-o de multe ori: l-am cunoscut personal pe fratele Branham vreme de zece ani. Și să amintesc doar această trăire: în decembrie 1962, el a spus: „Frate Frank, poți să vorbești în locul meu, în Los Angeles, la întâlnirea Oamenilor de Afaceri ai Evangheliei Depline, organizată de Demos Shakarian? Eu nu pot să merg. Domnul mi-a dat o viziune acum 6 luni și eu trebuie să împachetez și să mă mut în Arizona, datorită

acelei viziuni”. Astfel, el mi-a cerut să merg în Los Angeles și să predic în locul lui în restaurantul Clifton.

Iubiților, eu cunosc aceste lucruri pe care le-a făcut Dumnezeu. Dar apoi, când, spre exemplu, din Jeffersonville este trimisă fraților o cheie, ca ei să deschidă Scripturile, să deschidă Apocalipsa 10:7, sau Luca 17:30, ori Zaharia și toate celelalte versete... iubiților, trebuie s-o spun în Numele Domnului: este nevoie de o chemare divină pentru a îndeplini o slujbă în voia lui Dumnezeu. Altfel, îi facem lui Dumnezeu o slujbă fără a fi voia Sa. Și apropo, spun următoarele cu respect față de Dumnezeu și, de asemenea, apreciind slujba fratelui Branham: nu este suficient să tot accentuezi Luca 17:30. Trebuie să citești până la v. 29, apoi trebuie să citești de la v. 31, ca să știi cu exactitate unde este așezat acel verset, conform planului de mântuire.

La fel, dacă citești Zaharia 14:7, „*spre seară se va arăta lumina*”, trebuie să citești și Zaharia 14:1, care spune: „*Iată, vine ziua Domnului*”, trebuie să citești vers. 4, unde spune că „*picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe muntele Măslinilor*”; înainte de a citi v. 7, trebuie să citești v. 1, trebuie să citești v. 5 și trebuie să citești v. 8 și celelalte versete, ca să știi cu exactitate unde să încadrați ceea ce este făgăduit și se va întâmpla. William Branham a fost prorocul lui Dumnezeu și, așa cum știm, în Noul Testament, de 845 de ori au fost folosite texte din Vechiul Testament pentru a spune ceea ce a avut de spus Dumnezeu în Noul Testament. În același timp, lăsați toate lucrurile unde și cum sunt acestea! Același lucru este valabil și în cazul Apocalipsei 10:7. Înainte de a citi v. 7, trebuie să citești v. 1, 2, 3, 4, 5, 6 și trebuie să citești versetele 8, 9, 10. Nu puteți scoate un verset din context! William Branham a fost prorocul lui Dumnezeu și el a folosit versetul 7 pentru slujba lui, pentru că prin slujba lui divină au fost făcute de cunoscut toate tainele lui Dumnezeu care aparțin planului de mântuire. Dar în același timp, Apoc. 10:7 rămâne exact așa cum este. Și numai atunci când Domnul, ca Înger al legământului, va coborî și va pune un picior pe uscat și unul pe mare, atunci se va împlini Apoc. 10 și va avea loc anunțul din v. 7 și anume, că în zilele când cel de-al șaptelea înger cu trâmbița va suna, taina lui Dumnezeu se va sfârși.

Iubiți frați, a sosit timpul să încetați cu toate învățăturile greșite. Și fie ca trăsnetul să lovească în toate învățăturile despre cele șapte tunete, pentru că sunt nescipturale. Și fiecare ar trebui să știe ce a spus fratele Branham pe 24 martie 1963, când a predicat despre a șapte pecete, bătând de șapte ori în amvon și spunând că tunetele au fost atât de puternice, referindu-se la trăirea aceea extraordinară, când șapte îngeri s-au arătat în norul supranatural. Iubiți frați, când va sosi timpul să respectați Cuvântul lui Dumnezeu și să așezați tot ce a zis prorocul în planul de mântuire, conform Cuvântului lui Dumnezeu și să opriți toate interpretările voastre prin care duceți poporul în rătăcire? Numai dacă faceți parte dintre aleși, veți respecta Cuvântul lui Dumnezeu. Altfel, veți merge mai departe în propriile voastre interpretări și direcții, referindu-vă la proroc, ascunzându-vă în spatele spuselor sale și rătăcind poporul.

Dați-mi voie să închei spunând următoarele: datorită însărcinării divine primite de la Domnul – iar William Branham a confirmat-o cuvânt cu cuvânt – din această cauză eu am o răspundere pe care nu o mai are altcineva de pe pământ, aceea de a vesti Cuvântul lui Dumnezeu curat, adevărat, original și de a încadra în Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu tot ce a spus fratele Branham. Nu avem două lucruri diferite, ci unul singur: mesajul este Cuvântul, iar Cuvântul este mesajul.

Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi, iar acesta să fie timpul când noi să înțelegem prin descoperire divină, să încadrăm totul corect și, personal, să ne lăsăm încadrați în Împărăția lui Dumnezeu, în planul de mântuire, să așteptăm revenirea lui Hristos și să fim pregătiți pentru acea zi slăvită. Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi în Numele sfânt al lui Isus. Amin.